

„Ty zlobíš,“ povzdychne si maminka.

V kuchyni mu podá poslední vdolek, který zbyl od babičky. Studený už není tak dobrý, ale Kuba se s chutí do něho zakousne. Kynuté vdolky s povidly, jaké peče babička, jsou nejlepší na světě.

„A honem do hajan,“ vyhání ho táta z kuchyně.

„Počkat – ještě vyčistit zuby!“ pohrozí prstem maminka.

„Já už si je přece dnes večer čistil,“ namítne Kuba.

„A kdo teď snědl vdolek? Zuby si čistíme po každém jídle!“

Maminka jako přísný policista stojí u dveří koupelny a čeká, až se Kuba umyje.

„A teď už doopravdy rychle na kutě. Je hromada hodin. Ráno se neprobudíš!“ posílá ho do postele. „V létě jsi byl zvyklý povalovat se v posteli, to jsem na tebe zítra zvědavá. Probudím tě už v sedm hodin!“

„Tak dobrou noc,“ mává Kuba na tatínka a na maminku.

Rodiče mu zamávají také. Usmívají se. Jsou rádi, že se přestal bát.